

ת"פ (ראשון לציון) 50917-02-22 - מדינת ישראל נ' זיו מלכה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 22-02-50917 מדינת ישראל נ'

מלך(עוצר/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופט טל ענر

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם זיו מלכה

玠 דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע, ביום 19.7.2023, על פי הודהתו (ארך לאחר שנשמעו עדים), בעבירות **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק; **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן, בתאריך 17.2.2022, בשעה 01:30 בילה הנאשם במוועdon "מאמי בר" בראשון לציון. באותו מועד נכח במקום גם המתלוון. הנאשם הגיע אל המתלוון, התקרבה אליו ושאל אותו מדוע הוא מסתכל עליו, אך המתלוון לא הבין את פשר השאלה וניסה להרגיע את הנאשם שבתגובה אמר למתלוון "בוא צא החוצה". בשלב זה, אדם אחר הרחיק את הנאשם מהמתלוון, אך סמוך לאחר מכן ניגש הנאשם בשנית והכה באמצעות ידו השמאלית את המתלוון לפניו. האחר ואנשיים נוספים הפרידו ביניהם ואז נטל הנאשם כוס זכוכית שהייתה מונחת על שולחן לצד, התקרבה למתלוון וזרק את הכוס בחזקה על ראשו.

3. כתוצאה מעשי הנאשם נגרם למתלוון חתך חוצה שריר באורך 4.5 ס"מ במצח אשר הצריך הרדמה מקומית ותפירה. כשבוע לאחר מכן בוצעה למתלוון בדיקת סי.טי. בה התגללה בראשו שבר דחוס והוא אושפז במחלקה נירוכירוגית.

4. הוגש בעניינו של הנאשם תסجيل של שירות המבחן. על פי התסجيل מדובר בנאשם בן 37, נשוי ואב לתינוק, מתגורר עם אשתו ובנו ושני ילדים של בת הזוג מנישאים קודמים. הנאשם עובד במכון רפואי לרכב. בעבר (בהתווך קטין) היה הנאשם מעורב בפלילים ונשר ממערכת החינוך ובהמשך קיבל פטור משירות צבאי. בגיל 21 ריצה עונש מאסר קצר ולאחר שוחרר, לדבריו,

החליט לעורק שינוי בחייו, החל לעבוד בקביעות ומאז מתפרק באופן תקין וקיים אורח חיים נורטטיבי. בהיותו בן 32 נפגע הנאשם בתאונת דרכים, נפגע בגבו והוא מרוטק למשך 8 חודשים. הפגיעה מלווה אותו בשנים של חלפו מאז הבדיקה פיזית והן בסימפטומים פוסט טראומטיים.

5. שירות המבחן דיווח כי במהלך הליך המعالג בתיק הנוכחי שולב הנאשם בקבוצת עצורי בית ושיתף פעולה באופן תקין עם הטיפול שהוצע לו. בהתייחסותו לביצוע העברות, שלל הנאשם כוונה לפגוע פיזית במתלון. לדבריו, המתلون פנה אליו באופן אותו תפס כמטריד ומתרגרה, וביקש ממנו לצאת החוצה לשוחח אך המתلون סירב והמשיך להתנהג באופן מתרגרה ولكن فعل כלפי בעליהם. הנאשם הביע חרטה על מעשי אולם צמצם את חומרת הפגיעה במתלון. הנאשם מסר כי בדיעבד הבין שפועל באופן אימפרטיבי ומוביל להפעיל שיקול דעת, והדגיש את חריגות האירוע ביחס להתנהלותו לאור חייו הבוגרים בשנים האחרונות.

6. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית מחודש מאי 2024 ועד כה הגיע למפגשים שהתקיימו. שירות המבחן העירך כי נוכחות מאפייניו האישיים והטיפולים של הנאשם קיימים סיכון ביןוני למעורבותו בהתנהלות אלימה בעtid. שירות המבחן התרשם שבמצבי דחק מסוימים, בהם הנאשם חווה פגעה בדיםוי העצמי והగברי, הוא עלול לפעול באופן אימפרטיבי ולהתקשות לשלוט בתגובהותיו. מנגד, צינו מאמציו של הנאשם בתחום התעסוקה, קשריו המשפחתיים הקרובים והתווכים, לרבות מערכת היחסים הזוגית הנוכחיית, ושיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן במסגרת האבחון וההילך הטיפולי.

7. לאור האמור סבר שירות המבחן כי קיימת חשיבות, לצורך הפחתת הסיכון לטווח הארון, להמשיך בהליך הטיפולי. הומלץ על העמדת הנאשם במבחן ולצד זאת להטיל ענישה קונקרטית בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות.

8. בטיעוניה לעונש עמדה המأشימה על חומרת האירוע. המأشימה הדגישה כי מדובר בתקיפה חסרת פשר, ללא התגרות כלשהי של המתلون. נטען כי הנאשם פגע בגופו של המתلون ובבטיחונו והודגשה החומרה אותה מייחסים בתי המשפט, לרבות בית המשפט העליון, לעברות אלימות במקומות בילוי ובכלל. המأشימה הזכירה את חומרת החבלה שנגרמה למתלון ובהתבסס על פסיקה שהוגשה, עתירה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 15 ל-30 חודשים מאסר. המأشימה סבורה שאין לקבל את המלצה שירות המבחן ואין הצדקה לסתות מתחם הענישה. בתוך מתחם הענישה מבקשת המأشימה למקם את הנאשם בחלק התיכון ולגזר עליו 16 חודשים מאסר ורכיבי ענישה נלוויים.

9. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע אלים נקודתי, על רקע שתית אלכוהול, ומוביל שהנאשם התכוון לגרום חבלה חמורה. נטען כי ההחלטה שהוגשה ע"י המأشימה עוסקת במקרים חמורים יותר, לרבות במקרים בהם נאשמים נקטו באלים חזורת ונשנית ומרקמים בהם התוצאה הייתה חמורה יותר. גם ההגנה הפנתה לפסיקה, טוענה על בסיסה שמתחם העונש ההולם נמוך בהרבה מכפי שעוטרת המأشימה. מכל מקום, ההגנה סבורה שיש לסתות מתחם הענישה מטעמי שיקום ולאמצ במלואה את המלצה שירות המבחן. הסגנון הדגיש את התקופה הארוכה בה היה הנאשם נתון במעצר, באיזוק אלקטרוני או בהగבלות אחרות. כמו כן צוין שהאירוע אינו מלמד על אורחות חייו ושהוא מנהל אורח חיים נורטטיבי מזה שנים רבות.

10. הנאשם הביע צער על מעשיו ו אמר שהדברים לא יחוירו על עצמו.

11. מתחם הענישה יקבע, בהתאם להוראות החוק, על פי עיקרונות ההלימה תוך התחשבות בערכיים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוגעת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
12. הנאשם במעשה פגע בשלמות גופו של המתלוון, בכבודו ובביטחונו האישי. בעקבות ייכוח של מה בכרך תקף הנאשם באופן פתאומי את המתלוון, השליך לעבר ראשו כוס זכוכית וגרם לו לחבלות לא פשوطות המפורטות בכתב האישום. בגיןוד לטענת הסגנור, עובדות כתוב האישום אינן מצינות שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה. מכל מקום אני סבור שאם אכן כך היה, הדבר מהו טענה לקלала.
13. הפגיעה במתלוון באה לידי ביטוי בדבריו בפניו על הכאב והסבל שנגרמו לו (פרוטוקול עמ' 18 שורה 25 ואילך). בנוסף סיפר המתלוון שבום האירוע עבד במשטרת כבלש ובעקבות האירוע וההתדרדות במצבו ה;brיאותי, התפטר מהמשטרה ונאלץ לוותר על המשך הקריירה בארגון כפי שתכנן. בנוסף עולה מהצחירותו הכתובה שהוגשה לתיק כי הוא סובל מכאבי ראש חרוניים ומתקני פוטט טראומה, חוויה קשה בסיטואציות חברתיות וכדבריי, "המחשבות על האירוע רודפות אותו ומציפות אותו מפעם לפעם".
14. לאור האמור עד כה, בשים לב לטיב הפגיעה במתלוון ולנזק שנגרם לו, לשימוש שנעשה בחיפוי מזדמן (כוס זכוכית), השלתכט הкусם לעבר איזור רגיש בגוף והעובה שהנאשם השליך את הкусם לאחר שטער למתלוון קודם לכך ולאחר שנוכחים במקום הפרידו ביניהם - אני סבור שמידת הפגיעה בערכיים המוגנים בעניינו הייתה משמעותית.
15. נכתב רבות בפסקת בית המשפט העליון על הצורך לעבר את תופעת האלים, בדגש על אלימות שמתלקחת בעקבות ויכוחים סטמיים, במקומותቢלי או בסביבתם, ולא פעם על רקע צריכת אלכוהול. בהתאם לכך נקבעו בפסקה מתחמי ענישה בהתאם לנסיבות הפרטניות של כל מקרה ומדובר, הכוללים רכיבי מסר בפועל (משמעות שירות) גם ברף התחthon של המתחם.
16. פסקי הדין עליהם הסתמכה המאושר ברובם אינם توאמים את עניינו. כך למשל, בעניין **mlinovski** (עפ"ג 20-09-1050), הנאשם היכה במתלוון במכות אגרוף רבות בכל חלקיו גופו. מדובר היה בתקיפה אגרסיבית ביותר וממושכת שגרמה למתלוון למספר שברים בלסת התוחונה. בעניין **גרמבק** (ת"פ 20-06-30339), דובר גם כן בתקיפה אגרסיבית במכות אגרוף רבות לראש ולפנים ולחבלות קשות יותר, ובמספר חלקיו גופו. בעניין **רביבו** (עפ"ג 11-04-32504), מדובר בנאשם שתקף נג מונית במכות אגרוף בפניו ולאחר מכן שבר על ראשו כוס זכוכית. גם במקרה זה התקיפה הייתה משמעותית וממושכת יותר ובנוסף מדובר שם בנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות.
17. הפסקה אליה הפניה הגנה אף היא אינה توאמת במלואה את עניינו. בכל המקרים אליום היפנה הסגנור דובר בעבירות אלימות קלות יותר וכך עבירת תקיפה הגורמת חבלה ועל כן אין לגזר מפסק דין אלה גזירה שווה לעניינו.
18. בעיצובה מתחם הענישה נעזרתי בפסק דין העוזרתי בהם הבאים בהם נגרמו חבלות בחומרה דומה:
עפ"ג (מחוזי מרכז) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.19) בו קבעה ערכאת

- הערעור במקורה בו היכה הנאשם במתלון באגראפים בפניו וגרם לשברים בארובות העין ובסינוס, מתחם ענישה שתחתיתו במספר חדש עבירות שירות (פסקה 8 לפסק הדין) וזאת בעבירה על סעיף 333 לחוק העונשין.
- **עפ"ג (חיפה) 21185-12-18 סעד נ' מדינת ישראל**, 3.1.19 - הנאשם הורשע בחבלה חמורה בגין בגרימת שבר בארובות העין בנסיבות אגרוף. נקבע בערכאה הדינונית מתחם ענישה שתחתיתו במספר חדש עבירות שירות, וערכאת הערעור אף הקלה בעונש.
- **עפ"ג (ת"א) 48801-03-21 מזר נ' מדינת ישראל** (10.5.21), בו נקבע מתחם שתחתיתו בתשעה חדש עבירות שירות בעקבות הרשעה בעבירות חבלה חמורה כשהנאשם גرم באמצעות אגרוף בפנים לשבר באף וחבלות בעין.
19. הבחנה חשובה בין המקרים הנ"ל (ומקרים אחרים בפסקה שהוגשה) לבין עניינו היא הבחנה בין חבלות שנגרמו מהכאה *שירותה* של אדם אחר, לעתים חוזרת ונשנית, לבין חבלה שנגרמה מהשלכת *חפץ* קשייה לעבר המתלון כמו עניינו. להשקפת, גם אם החבלה שנגרמה דומה בסופו של דבר במאפייניה, קיים הבדל מסוים במידת האשם בין מי שמכה אדם אחר באופן ישיר, לעתים במספר מכות מהן יכול הוא לחודל בכל שלב, לבין מי ש"משגר" מידיו חפץ, כשמוקם הפגיעה וחומרת התוצאה באחריותו, אך לא בהכרח בשליטתו.
20. **לאור האמור עד כה מצאתי כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין מספר חדש מאסר, שניtanן לרצות בעבודות שירות, לבין 20 חדש מאסר בפועל.**
21. באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, גם המאשימה שותפה לדעה שיש לגוזר את העונש בחלוקת התחthon של המתחם. מכל מקום, לקחתי בחשבון את הودאת הנאשם, וגם שניתנה לאחר שנשמעו ראיות, את עברו הפלילי היישן של הנאשם ואת העבודה ששיקם את חייו וניהל אורח חיים נורמלי במטרה תקופה ארוכה עד להסתבכות הנוכחית. שקלתי גם את שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי שהוצע לו בשירות המבחן, ואת נסיבותו האישיות, לרבות המצב הבריאותי והנפשי הכרוני עימיו הוא מתמודד.
22. לא אוכל לאמצך כלשונה את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עבודות של"צ. מעבר לעובדה שמדובר בהמליצה בלבד, שאינה מח'יבת את בית המשפט, סבורני כי אין היא נוتنת משקל מספיק לצורך ברכיב גמולי משמעותי בಗזר הדין, בשים לב לנזקי המתלון, ובנוסף אין היא מתישבת עם חלקים מדאיים בתסaurus עצמו, לפיהם אין לשלו הטענות מסוכנת עתידית של הנאשם אם יקלע למצווי דחק.

סיכום

23. לאור האמור לעיל אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. **שישה חדש מאסר בפועל.** הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות. מקום הריצוי כאמור בחוות דעת הממונה מיום 7.7.24, ותחילת ריצוי העונש ביום 18.9.24. הנאשם מזוהה בחובתו למלא אחר הוראות הממונה, אחרת יהיה חשוף לסנקציות, לרבות הפסקת עבודות השירות וריצוי מאסר ממשי.

ב. **שישה חודשים מאסר על תנאי**, לפחות שנתיים מהיום עבירה אלימות, לרבות איוםים.

ג. **צו מבחן למשך שנה**.

ד. פיצוי למוחלון בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם תוך 60 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחווזי מרכז, תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' تموز תשפ"ד, 16 ביולי 2024, במעמד הצדדים.